

Die Schore

Daniel Landa

R: "Jenom okamžik
a bylo po všem
Nastavená noha,
a nebo jenom nedopatření?
To už není důležitý,
když už jsi padl
a teď zkoušíš
chytit svůj unikající život.

Každej den si vidět, jak to zkoušíš na nádraží.
A pak se, jak nejrychleji to jde,
schovat někde v křoví.

Tvůj život se stává lovem,
při kterém si obojí.
Lovec i lovený.
A je jedno, jak pevný je tvý ego."

1. Moc změnit se
máš jenom ty sám.
Tvoje hraná převaha
je totiž tvoje nastavená noha.
2. Odnaučils se plakat,
cítit a taky milovat.
Čím dýl u toho zůstáváš,
tím blíž jsi smrti.
3. Všechno je jedno,
žádněj zájem, na nic nemít chuť.
A potom, teprve když jsi sám,
potom přijde ten velkej šok.
4. Chodíš ulicema
a máš prázdný kapsy.
Musíš něco šlohnout,
protože už nemáš žádný prachy.
5. Je úplně jedno, co děláš,
stejně máš fyzly za krkem.
A přesně víš,
že tě stejně jednou sbalej.
Potom tě zatknou
a na stanici dostaneš na držku.
Ale držíš hubu,
vždyť je to přece otázka cti.

R: Jenom okamžik....

6. Rád lžeš sám sobě,
a taky celému světu.
A když to musí být,
tak taky jenom pro pár peněz
7. Jako kamikaze,
beze smyslu a ideálu,
kráčíš svojí cestou,

ale tvoje srdce přece není z oceli.

8. Dábel tě líbá, jako krásná žena
svými horkými rty z chladného kovu.
Ale ty jizvy nelze přehlédnout.
Zastavil ses. Nemáš volbu.

9. Tvoje sny nemají žádnou cenu,
protože heroin ti přináší smrt.
Naposledy se nastřelíš
a stříkačku najdou ve špíně.

R: Jenom okamžik....

*: Proč zrovna já? Scheiße!
Proč se zrovna já musím teď loučit?
Nikdy jsem radši neměl poznat heroin.
Ale když už jsem byl takovej hlupák a brána se
a brána se zavírá, ať je to varování
pro všechny šílence, kteří se chtějí vydat touto cestou.